

tíðindablaðið

**sosialurin**Postsmoga 76,  
3800 Argir,  
telefon 11820

Útgevari: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

## oddagreindir

## Teir frísinnaðu

TAD hevur altíð verið so, at føroyingar hava verið stoltir av at eiga sitt ferðamannaskip. Tey tíðarbilini, tá vit hava átt regluligt ferðasamband við egnum kjóli hava føroyingar rættuligt brúkt møguleikan at ferðast við sínum skipi.

MEN tað skerst ikki burtur, at hesi tíðarbilini, tá tað bar til at ferðast millum lond á egnum kjóli, hava verið stokkut tey mongu árin síðani Skipafelagið seldi »Tjaldur«, tí flogferðslan nú knappliga hevði skrikt grundarlagið undan flutningi millum londini.

TÆR royndir, sum seinri hava verið gjørdar aftur at skapa regluliga ferðamannasigling millum londini, hava sýnt, at áhugin er stórur og at tað ber til at sigla við ferðamannafólki — eisini hjá føroyingum.

MEN her sóu vit tianverri aftur, at heilir politiskir flokkar gjørdu hvat teir kundu fyrri at tað skuldi ikki eydnast at halda uppi eini ferðamannasigling. Orsøkin segðist vera, at tað mátti ikki henda, at tað var við almennum initiativi, at henda siglingin eydnaðist.

HER má einki henda á klettunum, um so er, at tað er við almennum initiativi, samfelagssins luttøku, tað er jú hetta sum er politikkurin hjá teimum ráðandi. Tað skaðar ávisar politiskar flokkar, sum sigast bera í skjöldri sín um tað teir rópa »Frísinna«, hvat tað so er.

MEN tað stendur rimmarfast, at somu flokkar, teir borgarligu á ongan hátt kundu hugsað sær hetta samfelag uttan við munandi almennum stuðli.

VIÐ at skrikkja grundarlagið undan tí, sum tó hevur borið til, skaða vit samfelagið.

BAR tað ikki til at sigla við ferðafólki til Føroya, ja so gjørdur tey útländsku skipafelögin tað ikki.

MEN tað má jú ikki henda, at eitt tiltak, sum er ikomið við dyggum almennum initiativi, eydnast. Tí tað er bara ikki í samljóð við politikkt teirra sonevndu frísinnaðu, ella v.ø. orðum við politikkin hjá sitandi landsstýrisamgongu.

## Neyðsendari

TAD var ein lukka at tann opni báturin, sum menn vór farnir at bera ótta um nú um vikuskiftið, kom afturi aftur í øllum góðum. Alt sum var gjørligt, var óivað eisini gjørt á hesum sinni fyrri at veita einum møguligum neyðstøddum báti hjálp. Men bestu tíðindini vóru tey, at báturin var afturfunnin í øllum góðum. Hann hevði havt maskinstopp.

MEN hetta fær okkum at hugsa um nú farið verður fram eftir teimum forskriftum, sum landsins myndugleikar hava sett, eisini um bjargingarútgjöld á opnum bátum.

TAD er sum frá tíðir ein ikki so litil partur, ið teir opnu bátarnir telja í dag. Tær bættu umstøðurnar at hava bát liggjandi trygt hevur eisini fort tað við sær at fleiri hava fingið sær bát, hetta sum er so sjálvsagt fyrri føroyingin.

TAD ERU meira enn 10 ár síðani lægtingið samtykti lóggávu um bjarg-

ingarútgjöld á opnum bátum, væl er ásett í hesi lóggávu, at opnir bátar, sum nyttir verða til vinnuligan útróður, skal útgjöld finnast umboð, tá ið farið verður til útróðrar. Í löginu eru 11 punkt nevnd, lutir ið eiga at finnast umboð á báti. Tað síðsta er neyðsendari.

SPURNINGURIN er um henda lóggávu ikki eigur at verða endurskoðað soleiðis, at lógfest verður, at ávisir lutir skulu finnast á báti, tí sjálvsagt verður alt gjørt, sum gerast kann tá vandi er fyrri óhappi á sjónum. Men tað kostar eisini og tí er eisini umráðandi, bæði fyrri at hava í huga kostnaðin, men ikki minni møguleikan at kunna hjálpa so brátt sum tilber. Spurningurin er tí um lóggávan ikki eigur at koma til nýðmugsans — so at neyðsendari t.d. verður kravdur á øllum bátum, hvørt teir verða brúktir til útróðurs sum vinnu ella til egna nýtslu og egið brúk.

## Ikki at hitta aftaná kl. 3!

Ringur tú út í landsstýrið og spyr tú eftir onkrum av embætismanninum ella starvsfólkunum, tá tað eru spurningar, tú ynskir

svaraðar, kanska er tað fyrri onkran, sum hevur eitt tyðandi mál í landsstýrinum, ja so skalt tú vera líka so heppin, sum

tann sum keypir ein lutaséðil — og vinnur. Fyrst er skrivstovutíðin sett soleiðis, at tú ikki mást visa teg ávisar tíðir, tí tá

## Dýrir harrar

**politisk  
viðmerk-  
ing**

Tað vóru einaferð nakrir politiskir flokkar, sum alspentir breggjaðu sær av, at nú skuldi annað skil koma i, nú teir komu til fátíð. Hetta sum vit higartil høvdu kent við javnaðarmonnum, skuldi hava ein enda. Tað bar ikki til at samfelagið gekk sum tað skuldi, tí tað var als ikki í samsvar við vanligan borgarligan politikk. Nei, nú mátti eitt ella annað finnast uppá fyrri at steðga hesi gongd. Tað bar ikki til. Og so var bara at finna uppá okkurt at gremja seg um. Og so var tað, at uppfinnislið bleiv hetta við uttanlandsskuldini.

Men ikki eitt orð um, at tað vóru fyei ein heilt stórur part hesir somu, sum stóðu aftanfyrri henda sonevnda borgarliga politikkin, sum vóru røtin til, at fólk var farið at brúka so ónatúrliga nógv av øllum møguligum. At tað vóru tey borgarligu »initiativini«, sum næstan østi fólk upp við, at tað bar til at keypa og fáa tað ein hevði lyst til. Tí tað økti jú um framleiðsluni og søluna, og tað var bara at fáa pengarnar at rulla.

Og so fór tað sum ein eldur um samfelagið alt. Øll keyptu, tað bleiv bygt, og so komu hesar

álvarsomu røddirnar, frá teimum, sum høvdu ráðini, at tað bar ikki til at byggja ov stórt og seta seg í ov stóra skuld. Men hvat, nú var alt farið á rull — og teir borgarligu vóru antin politiskir framsøgumenn ella økonomiskir ráðgevarar fyrri teir, sum vóru líkasum teir, ið spentu uppundir at seta forbrúkið longri upp.

Og hetta til tross, so leypa somu borgarligu flokkar á hinar og brygda teirum at oysa og brúka pening til onga verðsins nyttu — og tí máttu teir koma til — at steðga og afturgjalda uttanlandsskuldina. Tí tað var lættasta sök av verðini.

Men hvat hendir. Teir koma til. Og so hendir ikki annað enn tað, at uttanlandsskuldin ikki bara er har, men sanniliga ahon veksur — og tað so óhugnaliga, at vit um skamma stund standa við fleiri milliardum í uttanlandsskuld. Tá somu menn komu til var skuldin so langt, langt niðanfyrri milliardina.

Soleiðis hava teir húsad.

Og ikki bara tað, nú rósar teir sær sanniliga av hvussu raskir teir eru at fara uttanlands at

taka upp meira lán. Hygg Dagblaðið, nú hevur ein teirra, Páll Vang, tikið 80 milliónir í láni í London, rósar Dagblaðið sær av, óført.

Fyri stuttum rósar Dimmalætting sær av, at nú hevur Pauli Ellefsen verið í Kjöpinhavn, sjálvsagt skal hann vera bestur. Hann hevur tikið 90 milliónir krónur í uttanlandsláni.

Soleiðis er lagið — og tað stendur við og versnar. Hesir borgarligu knassar kosta ikki bara í øktum uttanlandsskuldum. Teir blúgvast ikki at fara eftir hesum lánum, vitandi, at tað nú er komið úti tað, at spurningurin er um vit tola hetta »oysl og forbrúk«, fyrri at nýta egnu orð teirra.

Og ein heilt annar spurningur er, um heimild er til at taka hesi lán, uttan at lægtingið er spurt. Ein stórur spurningur.

Sanniliga dýrir harrar.

tjak og  
meningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytn fyrri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brovini.

eru dýrnar læstar. Tí teir skulu hava frið. Til hvat?

Síðan lítetur tá sær at ringja ella fara út í Tinganes tær uppgivnu tíðirnar, tá huroðarnar standa upp á víðan vegg. Men tá skalt tú eisini vera heppin, tí fulltruin er antin »a fundi«, »upptikin« ella burturstaddur. Ella ikki at hitta. »Aftaná kl. 15 má eingin telefon stillast til nakran fulltrúa.

Tað var einaferð ein Kjartan Mohr, sum plagdi at lata illa, tí eingin var at hitta í Tinganesi. Men hann forlæti mær — har stendur við — og tiverri versnar.

ótolin

## Summarið í hæddini

Vita tit av tað er tað summar? Vónandi gera tit tað, tí skjótt verður ov seint.

Tað er nú, ið livast skal. Livast — ein dag í senn, eina nátt í senn — eina summarnátt.

Eina føroyska summarnátt tá alt fjallið, dalurin, áin, strondin stendur á tremur og flytur yvir av summarfríðsælu.

Statt upp og liv! renn saman við nátturuna í nátt loystur frá dagsins skuggum og matstrevsins sjónloysi.

Út beinanvegin! Tí faar eru næturnar, ið eftir eru, og skjótt er friggingarmyrkt.

Platon jr.